

«عشق عشق آفرید» عصر شبه در نگارخانه «رضوان»

نمایشگاه خوش نویسی هنرمندان دوره استادی و فوق ممتاز مریم سادات موسوی با عنوان «عشق عشق آفرید» عصر شبیه در نگارخانه رضوان افتتاح شد. این نمایشگاه تا پنجشنبه ۱۷ آبان در دو نوبت زمانی ۱۳ تا ۱۶ و ۱۹ تا ۲۱ ادامه دارد.

ایستگاه خبر

در رونمایی کتاب کمیک «شیردل»
با هنرمندی دانش آموزان مهدی بیان شد

تلفیق تجربه و هنر در معرفی الگوهای اسلامی ایرانی

آیین رونمایی کتاب مصور «شیردل» توسط دانش آموزان هنرمند مهدی با نگاه به زندگی جناب حمزه سیدالشهدا(ع) و یاران پیامبر رحمت(ص) با همت مؤسسه فرهنگی مذهبی «راه حق» در هنرستان هنرهای زیبای مشهد برگزار شد. در این مراسم، مدیرکل اداره فرهنگ و ارشاد خراسان رضوی گفت: فعالیت بچه هایی که در حال و هوای هنرستان و هنر و ادبیات تنفس می کنند، نقطه شروع خوبی است و آینده درخشانی را برای رقم زدن اتفاق های بزرگ نوید می دهد.

محمد حسین زاده افزود: در آینده نه چندان دور دانش آموزان هنرمندی که در این پروژه شرکت کرده اند، جزو برجسته ترین کمیکل ها، نقاش ها و گرافیکست های کشور خواهند بود. همان طور که امروز هنرمندان مهدی، در نزدیکی قله های هنری قرار دارند و گرافیکست، مستندساز، نوازنده و آهنگ ساز، فیلم ساز و انیمیشن ساز، شاعر و داستان نویس های مهدی برجسته ای در مشهد حضور دارند و جزو درجه یک های کشورند و در جشنواره های ملی و بین المللی دارای مقام و رتبه هستند. بنابراین شما آغاز راهی هستید که سختی و پستی و بلندی دارد ولی با صبر، پشتکار و کسب تجربه و راهنمایی اساتیدتان به قله خواهید رسید.

وی با اشاره به فعالیت های فرهنگی مؤسسه «راه حق» بیان کرد: این مؤسسه فرهنگی مذهبی برای مقابله باتهاجم فرهنگی به این فکر افتادند که چرا روی لباس، کیف، کفش و کتاب بچه های این کشور تصاویر قهرمان های خیالی غربی حک شده است و فرزندان ما حسی به قهرمان واقعی خود ندارند؟ تولید کتاب های مصور نیز با همین هدف است که هزینه های آن با حمایت خیران فرهنگی پرداخت شده و در آینده این شخصیت ها روی وسایل تحریر و اقلامی که مورد استفاده کودکان و نوجوانان است، طراحی و چاپ خواهند شد.

گزارش خبری

یک نویسنده مهدی مطرح کرد

تفکیک مخاطب خاص با عام تئاتر در معنا وجود ندارد

گروه هنر

کارگاه «درام نویسی و برخورد با نمایشنامه ترجمه شده» با حضور معین محب علیان، مترجم و نویسنده مهدی، در حاشیه جشنواره تئاتر دانشجویی «نخست» در سالن اجتماعات مؤسسه

آموزش عالی فردوس برگزار شد. معین محب علیان در ابتدای این نشست درخصوص بررسی تفاوت هایمان ادبیات نمایشی با ادبیات داستانی، گفت: باتوجه به اقلیمی که در آن زیست می کنیم، قصه گویی و روایت، نقش پررنگی در تاریخ کشور دارد. کمی به عقب تر که برمی گردیم، باثری مثل «گیل گمش» روبه روی شویم و امروزه آثار نویسندگان معاصر را مطالعه می کنیم اما نمایشنامه از جایگاه بالایی که در داستان در بین مردم دارد، برخوردار نیست. وی افزود: مخاطب در برخورد با ساختار نمایشنامه و ورود به فضای آن که با یک رمان متفاوت است، در فهم آن دچار اشتباه می شود. باوجوداین، مهم ترین تفاوت بین این دو حوزه، استفاده از یک نوع خاص از فعل است.

جهان نمایشنامه ترکیبی از تصاویر و کلمات است. این مترجم اظهار کرد: باتوجه به پیشتاری کشورهایی مثل آلمان در زمینه نمایشنامه و تئاتر، مسئله جدایی و تفکیک مخاطب خاص و عام در معنا وجود ندارد و اگر مخاطب در فهم معنا با مشکل روبه رو شود، ایراد از سمت تیم اجراست. به همین خاطر پرداختن به دغدغه روز جامعه اهمیت پیدا می کند. اینکه یک تئاتر اپرا اجرا شود یا یک اثر اقتباسی به روی صحنه رود و مواردی از این قبیل، کاملاً به شرایط کشور بستگی دارد.

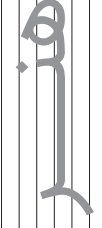
مخاطب شناسی در طرح نویسی، تألیف نمایشنامه و انتخاب نمایشنامه حائز اهمیت است. محب علیان در پایان این نشست درباره برگزاری جشنواره تئاتر دانشجویی «نخست» گفت: این جشنواره در کنار اینکه یک اتفاق خوب و مهم در سطح شهر است، باعث فراهم شدن سبترهای مختلف و ایجاد انگیزه می کند و دانشجویانی می شود که در رشته های غیرمرتبط تحصیل می کنند، به حدی که ممکن است از طریق این واسطه به طور جدی وارد فضای نمایشنامه نویسی و تئاتر حرفه ای شوند.

این نمایشنامه نویس بیان کرد: جشنواره می تواند یک رویکرد راهبردی در تئاتر و نمایشنامه نویسی داشته باشد. چون عملاً جشنواره فرصتی برای کشف استعداد های جدید است و اگر این اتفاق همراه با حمایت و برنامه ریزی باشد، امکان ادامه دار شدن آن وجود دارد.

۲۲ آبان ۱۴۰۳
۲۲ آبان ۱۴۰۳
شماره ۳۳۵

۱۱

عکس: محمدحسن صفاتی/شهرار

محدودیت مکانی به نمایش گذاشته شده است. وی افزود: این نمایشگاه، چهلمین نمایشگاه انفرادی آثار هنری من است که تمامی این آثار در فرم و فضای سیاه مشق قاجاری کار شده است. این استاد خوش نویسی در پایان خاطرنشان کرد: مراحل خلق تمامی آثار به نمایش گذاشته شده در این نمایشگاه از جمله تهیه کاغذ خام دست ساز، آهارکاری، پتینه سازی و رنگ آمیزی زمینه آثار را خودم اجرا کرده ام. چون معتقدم زمینه این گونه آثار باید کهنه و قدیمی و اصالت شیوه قاجار را داشته باشد. بر این اساس در این آثار بیشتر از رنگ های قاجاری همچون کرم و قهوه ای استفاده شده است.

موجب شود امکانی فراهم گردد که هنرمندان، آثار هنری خود را در نگارخانه ها و گالری ها به نمایش بگذارند.

وی بیان کرد: در راستای حمایت از هنرمندان و بهره مندی از سخنان آن ها، به دنبال آن هستیم که یک گروه و شورای مشورتی را در حوزه های تخصصی هنر با محوریت دستگاه های اجرایی که متولی امر هنر در استان هستند، تشکیل دهیم.

نمایش ۷۸ اثر در فضای سیاه مشق قاجاری
احمد قائم مقامی در حاشیه برگزاری این نمایشگاه گفت: در این نمایشگاه از ۱۱۰ اثر خوش نویسی در اختیار فقط ۷۸ اثر به دلیل

گزارشی درباره اهمیت عکاسی تئاتر که دوباره امسال به جشنواره رضوان اضافه شد

صحنه در قاب، بعد از ۷ سال

عکس: مهران حسین زاده

پیوند و ارتباط خوبی برقرار کنند، می توانند به علمی تر پیش رفتن مسیر عکاسی تئاتر کمک و از اینکه کارها براساس یک سری روابط پیش برود، جلوگیری کنند.

اهمیت آشنایی عکاس با تئاتر

مرجان حسین زاده که سابقه ای ۱۰ساله در عکاسی تئاتر دارد، یکی از شرکت کنندگان در بخش مدعوین عکاسی تئاتر جشنواره تئاتر استان است. او درباره اضافه شدن این بخش به جشنواره امسال می گوید: اضافه شدن این بخش را باید به فال نیک گرفت چون جدا از بحث مسابقه، می تواند کمک کند تا عکاسی تئاتر به شکل تخصصی دنبال شود.

او ادامه می دهد: اکنون عکاسان زیادی در سالن های تئاتر از اجراها عکاسی می کنند ولی بسیاری از آن ها عکاس تخصصی تئاتر نیستند و فقط برای اشتراک گذاری تصاویر در صفحات مجازی خود به تماشاخانه ها مراجعه می کنند. درحالی که یک عکاس تئاتر باید در ابتدا تئاتر را بشناسد و نسبت به حس بازیگرها روی صحنه، نورپردازی، میزانشن، گرمی و لباس و دکور آگاه باشد تا بتواند بهترین لحظات از اجراها را ثبت کند.

حسین زاده باور دارد که شرایط عکاسی تئاتر در یکی دو سال اخیر با افزایش کلاس های آموزشی بهتر شده است ولی همچنان چالش های زیادی بر سر راه این رشته وجود دارد. این هنرمند یادآور می شود: گروه های تئاتر به حضور عکاس در گروهشان اهمیت می دهند چون برای انجام تبلیغات به عکس نیاز دارند ولی آن ها به اینکه باید به عکاس تئاتر هم مانند بازیگر یا طراح گرم دستمزد بدهند، توجه نمی کنند. او یکی از چالش های دیگر عکاسان تئاتر در مشهد را محدودیت داشتن در اشتراک گذاری تصاویر بیان می کند و می گوید: عکاسان تئاتر به غیر از صفحاتشان در فضای مجازی، محلی برای ارائه آثارشان ندارند که در همان جا هم نمی توانند همه عکس ها را به اشتراک بگذارند.

حسین زاده در پایان تأکید می کند که مسئولان و اهالی تئاتر باید همان طور که به بخش های مختلف تئاتر توجه می کنند به عکاسی هم اهمیت دهند و این رشته را جدا از سایر ارکان هنرهای نمایشی نینند.

ضرورت استمرار عکاسی تئاتر در جشنواره

شرمین نصیری، یکی از داوران بخش عکاسی تئاتر جشنواره تئاتر رضوان، وضعیت این رشته در مشهد را پذیرفتنی می داند و به علاقه مندان زیادی که جذب رشته عکاسی تئاتر شده اند، اشاره می کند. او همچنین درباره برگزاری کارگاه های آموزشی در مشهد می گوید: خوشبختانه در مشهد برای رشته عکاسی تئاتر کارگاه های آموزشی مختلفی برگزار می شود و مادر چند ماه اخیر هم شاهد چند برنامه خوب با حضور اساتید عکاسی تئاتر در شهرستان بوده ایم که شرایط پرداختن تخصصی به این رشته را فراهم کرده اند.

نصیری که باور دارد عکاسی تئاتر می تواند طرافت های زحماتی که برای اجرای یک نمایش کشیده می شود و لحظات ناب و تکرارنشدنی بازی هنرمندان روی صحنه را به تصویر بکشد، یادآور می شود: من می دانم که در مشهد، علاقه مندان زیادی به رشته عکاسی تئاتر داریم که با یک سری حمایت ها جذب این رشته می شوند و به بهتر شدن جایگاه عکاسی تئاتر کمک می کنند. از این رو حمایت از این رشته بسیار ضروری است. او حضور بخش عکاسی تئاتر در جشنواره را به شرط استمرار در سال های آینده مفید می داند و خاطرنشان می کند: استمرار برگزاری بخش عکاسی تئاتر می تواند به رونق این رشته کمک کند. همچنین برگزاری کارگاه های آموزشی در حاشیه این رویداد، اتفاق مثبتی است که امیدوارم در سال های آینده محقق شود.

این هنرمند در ادامه به ضرورت ارتباط گرفتن عکاسان تئاتر فعال در شهرهای مختلف استان با یکدیگر اشاره می کند و از اهمیت هماهنگی و همدلی هنرمندان برای کمک به پیشرفت این رشته می گوید.

نصیری درباره چالش های عکاسی تئاتر در مشهد بیان می کند: بیشتر گروه های تئاتر در مشهد، رابطه را بر ضابطه مقدم می دانند و کمتر به سراغ عکاسان متخصص می روند. از طرف دیگر برخی گروه ها، عکاس را جدا از دیگر عوامل می دانند. درحالی که تئاتر یک کار گروهی است و باید به همه عوامل آن برای شکل گیری اثری درست اهمیت داده شود. او ادامه می دهد: فکر می کنم اگر کسانی که در رأس کار تئاتر هستند با گروه های دیگر مانند عکاسان

تئاتر شهر منتقل می شوند که حداقل تا سال آینده در آنجا نصب باشند. به این ترتیب، بعد از هفت سال عکس های لابی تئاتر شهر تغییر خواهد کرد که اتفاق بسیار مثبتی است. مصباحی در ادامه از تلاش برای همراه کردن دو گروه از عکاسان در این دوره از جشنواره خبر می دهد: در استان خراسان، عکاسان بنام و توانمندی حضور دارند که بیشتر در ژانر مستند اجتماعی فعالیت می کنند، ما در این دوره تلاش کرده ایم از پتانسیل این عکاسان توانمند استفاده کنیم. همچنین امسال برای جذب افراد تازه وارد به عکاسی تئاتر و شناسایی استعداد های جدید برنامه ریزی کرده ایم تا در نهایت بتوانیم به پررونق شدن این ژانر که همیشه مغفول بوده، کمک کنیم. از این هنرمند درباره چالش های رشته عکاسی تئاتر در مشهد می پرسیم که می گوید: متأسفانه هنرمندان فعال در این عرصه دستمزد متناسبی نسبت به سایر اعضای گروه دریافت نمی کنند و از منظر اقتصادی با چالش های زیادی روبه رو هستند.

از طرف دیگر حمایت های دولتی هم از رشته عکاسی تئاتر بسیار محدود است و فقط هر چند سال یک بار در قالب جشنواره تئاتر رضوان اتفاق می افتد. چالش دیگر هم برگزاری دوره های آموزشی محدود و ناآشنا بودن مخاطبان با این رشته در مشهد است. باوجوداین، توجه دبیر جشنواره امسال به عکاسی تئاتر و حمایت اداره کل فرهنگ و ارشاد استان از آن، اتفاق مثبتی است که امیدوارم در سال های آینده هم استمرار داشته باشد.

مصباحی اضافه شدن بخش عکاسی تئاتر به جشنواره را اتفاقی تأثیرگذار و مثبت می داند که می تواند زمینه ورود افراد تازه به این رشته را فراهم کند و به پویایی عکاسی تئاتر در مشهد منجر شود. او همچنین به نبود بوجه برای برگزاری کارگاه و چاپ کتاب در این دوره از جشنواره اشاره می کند و پیشنهاد می دهد: امیدوارم در سال های آینده بوجه بیشتری به بخش عکاسی تئاتر اختصاص پیدا کند تا علاوه بر برگزاری نمایشگاه بتوانیم کتابی از آثار هم منتشر و همچنین برای برگزاری کارگاه های آموزشی با حضور اساتید حرفه ای اقدام کنیم. این هنرمند با اشاره به علاقه نسل جدید به هنر و عکاسی تئاتر یادآور می شود: نسل جدید دارای پتانسیل و ظرفیت ویژه ای هستند که در صورت اتخاذ راهکارهای خلاقانه، هدایت مندی و بهادادن درست، جذب این رشته می شوند و می توانند اتفاقات چشم گیری را در آینده رقم بزنند.

شکیبا افخمی راد

عکاسی تئاتر. یک شاخه هنری بینارشته ای است که هنرهای نمایشی را با هنرهای تجسمی پیوند می زند. عکاس در این ژانر به طور تخصصی به هنر نمایش و تئاتر می پردازد و کمک می کند تا آثار روی صحنه بهتر دیده شوند. این شاخه هنری بعد از هفت سال بار دیگر به بخش های رقابتی جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی (رضوان) بازگشته و قرار است در سی و چهارمین دوره این رویداد، پذیرای آثار علاقه مندان در دو بخش باشد. مهدیا مصباحی، دبیر بخش عکاسی تئاتر است و گروه داوران را نیز «حمیدرضا گیلانی فر»، «شرمین نصیری» و «اردلان آزرمی»، تشکیل می دهند. آنچه در ادامه می خوانید، گزارشی است از اهمیت بازگشت عکاسی تئاتر به جشنواره و جایگاه این رشته در مشهد.

گزارش روز

تلاش برای جذب ۲ گروه

مهدیا مصباحی، دبیر بخش عکاسی تئاتر، یکی از اتفاقات مثبت این دوره از جشنواره تئاتر استان را توجه به عکاسی تئاتر به عنوان یک رسانه تأثیرگذار بر جذب مخاطب برای هنرهای نمایشی می داند و یادآور می شود که در طی ۳۴ دوره جشنواره تئاتر استان، فقط پنج مرتبه بخشی به عنوان عکاسی تئاتر در جشنواره در نظر گرفته شده است.

به گفته او امسال، عکاسی تئاتر در دو بخش عکس های آرشیوی و مدعوین برگزار می شود. در بخش آرشیوی، آثاری که عکاسان از سال ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۳ از نمایش ها ثبت کرده اند، داوری می شود و در بخش مدعوین هم ۲۸ عکاسی که براساس رزومه هایشان انتخاب شده اند، در طول برگزاری جشنواره به عکاسی از اجراها می پردازند. البته برای اینکه اخلاقی به اجراها داوری وارد نشود، این ۲۸ نفر، گروه بندی و در سالن ها تقسیم می شوند.

این هنرمند ادامه می دهد: در دوره های قبلی آثار عکاسان چاپ می شده و بعد از نمایش در یکی از گالری ها، در لابی ورودی تئاتر شهر در معرض دید عموم قرار می گرفته است. امسال هم به احتمال زیاد عکس های هر دو بخش در ابتدا در نگارخانه رضوان به نمایش گذاشته و بعد از آن به لابی ورودی